frotudo de fajlilo ~as; la patroj manĝis nematurajn vinberojn, k la denloj de la filoj ~iĝis².

agaragaro. Gelateno tirata el kelkaj specoj de hindaj algoj, k uzata por apreturi ŝtofojn aŭ por prepari laksigilojn.

agarlko Z . G. de fungoj, kies kelkaj specoj estas manĝeblaj, aliaj venenaj (agaricus).

Agato. Speco de kvarco, kun diverskoloraj vejnoj, kiu briliĝas per polurado. Kp onikso.

agavo . G. de amarilidacoj, simila al aloo (agave).

agendoz. Kajero en kiu oni notas laŭ ĉiu tago la farotajn aferojn.

Agento. Persono, kiu estas daŭre komisiita de iu por fari ion : komerca, diplomatia ~o. ~eJo. Oficejo regita de unn aŭ pluraj ~oj : leatra, luiga ~ejo.

Agiti (tr). 1 Moveti rapide kaj ripete, ĉiudirekten rapide skuetadi; = skui 2 ~u la boteleton antaŭ ol trinki la kuracilon! malpacience li sin ~is; febra ~igo; maro ~igas furioze; mi aŭdis ek~on de flugiloj. 2 Naski en animo sinsekvajn sentojn, kiuj ĝin malkvietigas; = skui 3: ŝia spirito eslis ~ala de maltrankoiligaj pensoj. 3 Malkvietigi, inciti homamasojn por politika celo: li komencis oastan sisteman ~adon per publikaj paroladoj². (Kp provoki, propadand). 4 Ĉiuflanke pripensi, ekzameni k diskuti ideon: li ~is en sia animo grandiozajn projektojn.

*Aglo. Rabobirdo (aquila). ~eca. Simila al ~o: ~eca nazo, rigardo.

aglomeri^Z (tr). Kunigi en densan nedisiĝeman mason.

aglutinl² (tr). 1 \(\) Kunigi gluecajn substancojn. 2 (G) Formi vortojn, kunmetante memstarajn vorterojn, kiuj konservas ĉie sian propran signifon : esperanto estas \(\times a \) lingoo.

agnato 1. Familiano el la vira linio.

agnoski (tr). 1 Rekoni 2 : ne ĉiuj filozofoj ~as la senlimecon de la unioerso. Kp konfesi. 2 Rekoni 3 : nur kiam espoestos oficiale ~ita de plej mullaj registaroj, ni pooos pensi pri ŝanĝoj en la lingoo.

agnostikismo ∉. Doktrino laŭ kiu la fundo de ĉio k precipe Dio estas nekonebla. Kp skeptika.

Agonlo. Dolora lasta batalo de mortanto kontraŭ ia morto. ~! (ntr). 1 Esti tuj mortonta: saluri la kreskaĵojn ~ antajn de l'soifoß. 2 (f) Esti tuj finiĝonta: la lago ~is; liu brila epoko ~as. (Kp kaduka, krepusko, aŭtuno.)

agorafoblo . Mensa malsano karakterizata per timo al malplena spaco. Vd кьаўзткоговю.

*Agordl (tr). 1 Starigi laŭ la diapazono ĝustan rilaton inter la diversaj sonoj de unu aŭ pluraj muzikiloj : la oiolonisto ~is sian instrumenton; oiolonoj kaj violončeloj ~iĝis. 2 (f) Inklinigi iun al ia agmaniero, emigi iun al jo, taŭge humorigi iun por : li estas ĉiam kritikeme, melankolie ∼ita; lia animo ∼iĝis pie^z; tiuj mensogoj ~is vin maljuste kontraŭ mi. ~o. 1 Ĝusta rilato inter la diversaj sonoj de unu aŭ pluraj instrumentoj : la lastaj ~oj eksilentis. 2 Emo, humoro : doni al la interparolo pli ĉiutagan ∼onB; tia politika situacio kreas ~ojn momente malfavorajn por nia movado. Kp TONO. 3 (V) Speco de rimo, en kiu samsonas nur la konsonantaj elementoj: ondo-abundo; post festo venas fastoZ, ~lloZ, 1 Diapazono. 2 Ilo por ~i instrumenton.

agro. Kulturebla kampo.

*Agrabla. Kiu plačas kaj plezurigas: la oizaĝo de tiu infuno estas ~a; lia vizito estis al mi tre ~a; pli bona estas vorto afabla ol kuko ~aZ; senlo de ~ecoZ; estas al mi tre ~e, ke mi haoas nun la okazon saluli vinZ. Mal~a. Malplezuriga, malplaĉa, teda, koleretiga: mal~a odoro, voĉo, kuko, renkonto. (Kp naŭza, abomena.)

Agrafo. Metalhoketo, kiu eniĝas en ringeton (agrafingo) por fiksi la randojn de vestaĵo aŭ tuko. ~i (tr). Kunigi, fermi per agrafo.

agrikulturo2, Agrokulturado.

Agronomo, Agronomiisto.

Agronomio. Scienco pri agrokulturo.

agropiro . G. de gramenacoj, kun longaj horizontale diskreskantaj radikoj, kiu multe malutilas al la kulturkampoj (agropyrum).